

నెరుపు నయసు

‘సచ్చి యాడుండాడో, పెద్ద బతుకు బతికిపోయాడు. మొదులు ఆయినే వుంటే తనకు కొరవేం వుంటదీ. ఎందుకూ తంబాలకు మల్లే ముగ్గురు కొడుకులుండారు. చరే, యిద్దరికి పెల్లి అవనే అయింది గందా. అయి, ఆ మొగరాయిళ్ళు గెజ్జలగుర్రాల సేత, తన్ను ఎంత లెక్కకుబడ్డే అంత లెక్కకు అన్రాని యన్నీ అనిపిస్తుండారు గందా. మరి ఈ సిన్నోడి కేం వుండు పుట్టిందంటా? పెల్లి అవనోదూ అవనట్టుండక్కర్లా? కనపడ్డ ఆడగూతుర్నల్లా అట్టా సూత్తా ఎనికీడ్డే పోల్చిందేనా? చరే పుట్టిందే అనుకో. నే అమ్మను గందా! పెద్దోళ్ళిద్దరూ పెల్లాల్నేతుల్లో సిక్కి తన్ను గవిరిదేవికిమల్లే ఆడితుంటే, యింకా పెల్లాం మొగం యెట్టుంటదో తెలవని ఈడికే యిట్టుంటే, యిగ తన వూసోరికి పడ్తుండట్టూ? ఈడ మొగోడే లేనట్టు వుండ ఆడగూతుర్ని కాత్తా ఏడామడ ఏటాతలగాని ముడి బిగియకపోతిరి. రత్తమ్మ కూతురు వరమ్మకు యాడో ఏటా తల ముడి! హూ! వూల్లో ఆరంతా ముక్కుమీన ఏ లేసుకోలా. ఎందు కేసు కోరంటా? అదేవంత వుండ చంబందవం నీ? ఎంత కలిసొత్తా ఒల్లు ఒంచుకుంటుంటే మెటుకు అసలాడ ఎనకేం వుండక్కర్లా? యిదిగో నాలుగెకరాలు, అదిగో మావిండితోట. కాదూ, ఓ పువాకు యాపారం, ఓ నేతియాపారం, అచలు అయ్యేం లేందెట్టనంటా? పదెకరాలు మకతాకు తీసుకుండాడే అనుకో. సివరికి గెడ్డి, మా ఒత్తే జనపకట్టే, యియ్యేగదంటా మిగిలేదీ! ఒకేల నాలుగింజలు మిగులుంటే మొటుకు తనూ, ఇద్దరు అప్పలూ, పెల్లాం, పిల్లోడూ, ఈరంతా సమచ్చరం పొడుగూనా బతికుండాల్సిందే నంటావా? పిల్లోడు బుద్ధిగలోడూ, పుటగలోడూ, కట్టబడి ఎనకేసుకుండే లచ్చనాలుండై. ఐతేమెటుకు ఆ మిగతాజనవూ, ఆ పదావండ ఏటాతల చంగతేందంటా? తను పెద్దదైపోతుండే. కూతుర్ని సూడాలని బెమెత్తితే ఎట్టా! అదీ పిల్లోడూ ఈడేడో దెగ్గిర్నుంటే తను యింకెన్ని సెక్కిరాలూ ముంతకజ్జాయాలు తీసికెల్లదూ! అది కాపరాని కెల్లినాక తను మూడు చార్లగా ఆడకెల్లింది. ఏటా ఓపాలేగా. తొల్సూరి పురుటిగ్గాడా ఈడకు పంపియకపోతిరి. ఎంతన్నాయం! అబ్బ, ఆ బండి మీన బడి ఈ బండి మీన బడి, నడిసినంత లెక్క నడిసి, కడాకు దరికి సేరుకుండేతలికి మిసినీపిండి బట్టినట్టు ఒల్లంతా ఆ లెక్కనయిపోయి, ఎల్లిన పద్దినాలూ పడకేత్తే, మరసనాడు మల్లీపయానవేగా! పెద్దోడేం సేతుండాడో, ఆడి పెల్లాం ఏవంటుండదో? సిన్నోడేం

సేతుండాడో, ఓవురెనికీడే ఎల్తుండాడో, ఏకాడికీ వుత్త బెవేఁ గాని, నా మొగం యీడేం పీక్కదిందావఁనో! పానీ యింకో రెన్నాలు ఆడే వుందావంటే, దానాడ బిడ్డలు సెరో రోకలి దీసుక ఆణ్ణించి ఎల్లేదాకా తెగబొడవరూ! ఎల్లోత్తానంటే, 'ఆఁ ఎల్లోద్దు మరీ' అంటా గుడ్లు దిప్పుతా ఎల్లేదాకా సూత్తా ఆడే నిలబడ్డారు. పిల్లోడి పేరు చుబ్బరామయ్యంట. చుబ్బరామయ్యేందీ గొబ్బిరికాయకు మల్లే! మరి ఆడ పెత్తనవంతా ఆళ్ళిద్దుర్దేగా. దీని కచలు నోరుంటేగా! ఎట్ట కాపరం సేతుండదో ఏవోఁ! సక్కంగ ఎన్నముంతకు మల్లేవుంటాడు పిల్లోడు, నిగనిగలాడ్తా. ఆళ్ళ పోలికే. అయ్యో దేవుడా! మరి చుబ్బరామయ్యంటే అనుకోల్చిం దేం వుంటదీ. సక్కగా లచ్చిన్నారాయణ పెడే యీల్లదేం-పోయిందో! సిన్న ఎదవ! గుమ్మటావుఁకుమల్లే వుంటాడు ముద్దొత్తా. మూట యిప్పి, సెక్కిరాలూ, ముంత కజ్జాయం, పొప్పుండలూ, సెరుగ్గడలూ, బయటపెట్టే తలికి, పడ్తా లేత్తా వచ్చి ముక్కునా నోట్నా ఒల్లంతా పాకంబోసుక ఏఁవెగి రెగిరిపడ్డాడు ముద్దుపచ్చి! వరమ్మ ఏం మురుసుకుండది! ఆదెవుర్రా అనంటంటే, ముంత కజ్జాయం సీకుతా, 'అమ్మా మ్మా-మ్మా' అనంటా తఫాకుని ఒల్లో ఒచ్చి పడ్డాడు సిన్నముండ! ఏం సేతుండాడో నాయిన! మాట లొచ్చుంటయి బాగా ఏం ఒచ్చుంటే ఏం లాబం! ఆ మేనత్తముండలు కాత్తా ఆళ్ళపక్కిన తరిబీదు సెయికుండుంటారూ యీ పాలికి? మొదులీ వరమ్మకు నోరుంటేనా! కొత్తపండగ దెగ్గిర కొచ్చింది. ముద్దుపచ్చికి ముంతకజ్జాయం, సెక్కిరాలూ, చిలుకు చొక్కాయా, గెజ్జలసంచి యెత్తికెల్తా. ఈ పాలన్నా వరమ్మకు నేతసీరా, రెయకా యెత్తికెల్లాలి. మొదులు యీ యెంకాయమ్మ డబ్బితేగా యియన్నీ అయ్యేదీ? యెటనో యెనకేసు కుండది కాత్తా ముంగలగా దీనికి అప్పిచ్చి కూకుంటినేంది? అయియ్యకుంటే! బజార్లో నిల్దీసి దీనెవరావేందో అంతుదేలవనూ. ఏదెట్టుండా యీ సెయిబాద నన్ను యాడి కన్నా కదల్చితేనా? బానే వుండది పండగముంగల ఒంటిసేత్తో. వుండుండి ఒచ్చుద్దేం యీ మంట పడి సావా! అయితే మొటుకు వరమ్మకాడికి పయానం కట్టకుండా యీడ కూకుంటా నెట్టా-హు!' అంటా రేత్తిరి బువ్వల్లిన్నాక ఒంటిగా మంచమ్మీన యిశారబడ్తా కూకుండ రత్తమ్మకాడికి సిన్నకొడుకు నాగబూసి ఒచ్చి సూర్లూ, గూళ్ళూ దేవులాట్టం మొదలెట్టాడు.

“ఉప్పుడేందిరా గూళ్లెదుకుతుండావూ?”

“ఓ బేడ్డబ్బులు కావాలే!”

“ఆఁ. యీడేం కుప్పేసు క్కూకోలా సన్నాసిముండలకల్లా దారబోయిను! సాల్లే అయన్నీ కెలకమాక-”

“ఏందమ్మా నూ వుప్పుడందీ?”

“ఏందా-సన్నాసి గూతుర్లంతా సేర్తే చరి-”

“ఓడా యదవా.”

“యిగ నీకు పిల్లనీమంటే ఓడితాడా? అచలేఁవిటికిలే యీ పురానవంతా! పెద్దోళ్ళిద్దరూ ఎలగబెడ్తుండారు సొల్టా!”

“వుప్పుడు పెల్లి ఓడు కావాలంటుండాడే? అదే ఒచ్చుద్ది ఎతుక్కుంటా! ఓ బేడ్లబ్బు లిద్దూ తెల్లారే పనుండదీ?”

“తెల్లారే పనుంటవేందీ, రేత్తిరి బేడ్లబ్బులు కావల్సి రాటవేందీ! ఏందిరా నీ యవారం-అచ లేఁవిటికి లే-నాకడ లేవు పో.”

“ఆఁ, వుంటయిలే తెద్దూ?”

“పోయి అన్న నడుగు.”

“ఆఁ, ఓపక్క యియ్యాలో రేపో పిల్లో పిల్లోడో పుట్టబోతుంటే, ఆడు మొటుకు కరుజున పట్టంలా! వుంటయిలే తెద్దూ?”

“యీ మా తల్లికి పురుడొత్తుండది గావాఁల్లు. యిగ యాడబడే ఆడనే దేనికీ దిట్టిబొమ్మాలే! కిందటి కొత్త పండక్కి గావాల్లు, వరమ్మనూ పిల్లోణ్ణీ సూసింది. ఎల్లి యీపాలన్నా దాన్నీడకు తెత్తే బాగుండు, కొన్నాలు వుండిపోద్ది.”

“యాడికే నూ వుప్పు డెల్లెదీ? అన్న ఏవఁనుకుంటాడూ? యీడ ఎవరూ లేరన్నట్టు యాడో దూరానుండ కూతురో అంటావేందీ, రేత్తిరేల ఎప్పుడు సూసినా?”

“అదంటే చరి లబ లబ బాదుకుంటారు! యీళ్ళ సొమ్మేం దిన్నదనో”

“నూ సేరత్తుండది సాలక యిగ మేంగూడా దేనికీ-”

“యిది గిందుగ్గాదూ యీడ ఓచనం వుండ నంటుండదీ? యిగ పయానం గట్టక యీడ కూకుంటాగా-”

“యిదిగో? ఓ బేడ్లబ్బులు నే అడిగుంటాననేగా నూ ఆవజాన బాగోతం యిప్పుతుండదీ? నే నేవోఁ తెల్లారే నికరంగా జనపనార దీసి సెన్నాకోలా కడ్డావఁని నిన్ను బేడ్లబ్బు లడిగానా, నువ్వేమో అయ్యన్నీ ఆ ఏటాతల పారబో సొత్తా నంటుండావా, యిగ నే నీడ దేనికీ? పోతుండా.”

యిదిగిదీ వరస. పిడకాబొడకా సేరేత్తా ఏఁవిటికైనా నాలుగురాళ్ళు దాసుకుంటే చరి, జోరీగ కరుసుకుండట్టొచ్చి కరుసుకుంటారు. పానీ ఓ కొడుకులంటా కోడళ్లంటా యీ పెద్దదాంతో ఓ పక్కిన పోతుంటే, తనగ్గావాల్సింది మటుకు ఏ వుంటదీ? యాడో దూరానుండదానికి పెడ్తుండానని ఏడుత్తా రేం దంటా! ఏడాదికో పాలన్నా ఆడగూతురికి కూసినీ ఏమన్నా ఎత్తికెల్లక్కర్లా? ఏం, ఎందుకెత్తి కెల్లనూ?..... పండక్కి ఒత్తానని రంగయ్య

సేత రాపించిన జాబు సేరి, ఒచ్చుద్దనుకుంటా వుంటారు గావఁల్లు. ఇంతలో దీనికి పురుడేం ఒచ్చుద్దిలే. వుండకేం సేసుద్ది కొన్నాలూ! ఈలోన తిరిగి ఎట్టనో ఒత్తానాయెనూ. ఏదెట్టుండా ఈ సెయితో సా వొచ్చిందేందంటా! యాడకో వుండుండి గుంజుద్దేం? కాత్తె మూటాముల్లె వుంటది, యట్టనబ్బా దూర పుయానం? ముద్దు ఎదవ ఎట్టుండాడో! ఈపాలి ముంతకజ్జాయవంతా ఆడే తింటాడు... అబ్బి ఏం పీకుద్దీ సెయ్యా... వుఁవు-బగమంతడా...

* * *

“పెద్దదానివి నూ యీడ లేకుంటే ఎట్ట జరుగుద్దే!” అన్నాడు పెద్దోడు మూటబట్టుకుంటా.

వుఁ, తనిప్పుడు కావా లొచ్చిందేం? యిన్నాలూ ఆళ్లు తనమీన వంటలు గిరవాటు పెడ్తుంటే యాడ కా నొచ్చిందో ఈ పెద్దదీ- అదిగో గుమ్మం కాడ తొంగిసూత్తా ఎట్టా మెటికెలిరుత్తుండారో తనకెల్లి! యిగ దేనికి ఈడా- “వుఁహుఁ, నేపోవాల్సిందే!” అంటా మూటెత్తుకుంది తను.

పెద్దోడు సిన్నోడికల్లి సూశాడు. సిన్నోడు ఓ మూల సెన్నాకోల కర్ర మీనకు ఆచ్చేసుడికిమల్లే వాలుండాడు, గాబుకాడ నెవరేత్తుండ బర్రెకల్లి సూత్తా. గబాల్లు ఆ నెవుఁరుడు వుచ్చని గుటకేసి, రెండుకల్లు సూటిగా తనకేసి తిప్పి, మోరపైకెత్తి సూసింది బర్రె, రెప్ప కదల్చీకుండా... రవిలుబండి కొండ మీన్నుంచి పడదోసినట్టు లగెత్తుతా వుంది... తణక తణక దన్ దన్, తణక తణక దన్ దన్, తణక తణక... ఎత్తి రాతారిబోట్లో పడేసి గొలుసులు దెంచుక లగెత్తి కెల్లింది రవిలుబండి, దూకుడు మీనుండ గండుసీమకు మల్లే మలుపులు తిరుక్కుంటా. మూటేదీ - అయ్యో ముంతకజ్జాయ మూటేదీ-వుఁ-ఓ-య్యో-లబ లబలా వ్వావ్వా-అబ్బి యిదేం పయానఁ వమ్మీ-యింకెంతలెక్క నడవాలో పాడుపీడా-అబ్బో యిదేం సెయిరో బగమంతడా-యింకా నయం మూట యింటికాడ పెట్టొచ్చా. పున్నేనికి మూటతో యీడ కూరుకుబోతే యిన్ని మంచీలుబోసె పేపతుండదు-యీకాల్లు రెండూ గానుగలు లాగుతుండ య్యేందీ... అబ్బి, ఇంకెంత లెక్కా-ఓ ఏవూరయ్యోవ్ బండీ? ఓ నిన్నే నయ్యోవ్-నూ పాపయవేనా నాయినా! కిందటిచారీ నీబండేగా పున్నేనికీ-ఆఁ యిగ పా. పాపయ్యా మా వరమ్మ ఎట్టుండదీ-చుబ్బరామయ్య ముతకజ్జాయవం టుండాడా- ముద్దుపచ్చి-అయ్యో నా మొగంసావా! యింతలెక్కా ఒత్తా మూట యింటో మరిసిపొయ్యానేందీ-ఆ ఆడబిడ్డలిద్దరూ రోకలిపొన్నులు సూపియరు కండా... వరమ్మ ఏ వంటదో-నాయిన, పిల్లోడు ముంతకజ్జాయవంటా నా ఒల్లంతా పీకడూ...నే మెటుకేం జేయనూ, ఒంటిరెక్క పచ్చినైపోతే-ఆళ్ళకే తెలుసుద్దిగా...ఏవోఁలే పిల్లనూ పిల్లోణ్ణీ సూత్తే అంతేసాలు...యిదుగో వాకిట్టోకొచ్చి నిలబడ్డారూ-అదేందీ

అట్టసూత్తారు తనకల్లి... ఆఁ ఆఁ, కాత్తె బండి నిలుపు నాయినా-యిదేందీ? బండి దిగలేక పోతుండదేం తనూ. బలే తమాశే-సేతులూ కాల్లా యాడయి ఆడ చీలలు బిగుచ్చుండయ్యేందీ?

ముంగల ఆడబిడ్డలు ఒచ్చి తన్నూ, బండంతా ఎగాదిగా సూసి ఎనక్కు తగ్గారు - మూటకోసం గావల్లు... పిల్లోడు పైకీ కిందికీ ఎగబాకుతుంటే వరమ్మ ఒచ్చి బండిదెగ్గిర నిలబడ్డది-‘దిగ వేందే ఆటనే కూకుండావూ-అబ్బ యిదేం పిల్లోడమ్మా కేతిగాడికిమల్లే-’ అంత పెద్ద దయిందేం వరమ్మ నోరూ - “రావేం దిగీ, దెయ్యంపట్టి నోళ్ళకుమల్లే సూత్తా” యాడా-తను కదల్లేదేం-అచలిదేంది- “గుజ్జాముంతా, బల్లం-” అంటా గబాల్లు బండిలోనకు జొరబడి, అటిటూ సూసి బావ్ మన్నాడు చుబ్బరామయ్య-తన్ను సెరో కాలు పట్టుక గబాల్లు కిందికి లాగి రాత్తా మీన పడేశారు ఆళ్ళిద్దరూ - ‘యీఁ ముంతా గుజ్జా-ముంతా’ అంటా అమ్మ సంకలో సేరి తనకల్లి ఏలుబెట్టి సూపిత్తా, పెద్దగా అరుత్తా ఏడుత్తుండాడు చుబ్బరామయ్య- “నువేంది వుండరా - యీశారీనియవేందీ-” అంటుండది వరమ్మ - టావ్ టావ్ మనిపించారు రెండు రోకళ్ళూ, ఇద్దు రాడబిడ్డలు ఆళ్ల సేతుల్లో అయివుండట్టు ముంగల తన కవుపీలేదే-పోటుసాగింది-రోకళ్లు ఎగిరెగిరి పడ్తుండయి- ‘యీఁ గుజ్జా ముంతా-’ ఏలు అటనే తనకల్లి సూపిత్తా పిండి మరపడ్తుండాడు చుబ్బరామయ్య-ఆ పిండిమర ఆపను తనకు చీలుబిగిసివై - రెండు గాదు నాలుగు రోకళ్ళూ, తన మీనగా ఆడ్తుండయి - ఆళ్లంతా తన సుట్టూ యెగుర్తుండారు, ఒక్కొక్క పువ్వో గొణితమ్మా, అంటా పాడ్తా... ..

“ఓ అమ్మోవ్, ఓ అమ్మోవ్ లెగవ్వే లెగవ్వే, అన్నకు పిల్లోడు పుట్టాడూ- దబ్బున్రాయే నే యెల్లి యెల్లుల్లిపాయలు తీసక రావాలా” అంటా సెన్నా కోలకర్ర జారి కిందపడ్డా యెనక్కి తిరిగి సూడకుండా లగెత్తికెల్లాడు నాగబూసి.

ఒంటిసేత్తో యెగిరి కూకుని, లెగిసి పురుడు గదికి కాళ్ళు గుంజుకుండది రత్తమ్మ, లచ్చిన్నారాయణ, లచ్చిన్నారాయణ అనుకుంటా.

